

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21

гр. Бургас, 20.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Десислава Д. Щерева
Христина З. Марева

като разгледа докладваното от Христина З. Марева Въззивно търговско дело № 20212001000263 по описа за 2021 година

Постъпила е молба по чл. 248, ал. 1 ГПК – за допълване на постановения по делото съдебен акт в частта относно разноските.

В молбата на Й.Е.М. подадена чрез пълномощника – адв. В. Ф. се твърди, че с определение № 211 от 15.11.2021 г. по делото съдът, след като е оставил без разглеждане въззивната жалба - подадената от А.П. (АВп), не се е произнесъл по искането в отговора на въззивната жалба за присъждане на сторените от въззиваемата разноски, каквито се дължат на основание чл. 78, ал. 4 ГПК.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпил отговор от АВп, подаден чрез изпълнителния директор Д. М. представлявана от юриск. Ив. К., в който молбата се оспорва като неоснователна с аргумент за липсата на заявено своевременно искане за присъждане на разноски. Като евентуално се поддържа възражение прекомерност.

Бургаският апелативен съд, в настоящия му състав, намира, че молбата е допустима, а по съществото си – основателна.

Съгласно чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ в производството, което се развива пред съда по жалба на основание чл. 25, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, съдът присъжда разноски за страните по реда на ГПК. Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 541 ГПК, която следва да намери приложение в производството по обжалване отказите на длъжностните лица по регистрацията при А.П., разноските в охранителните производства, какъвто характер има производството по жалби на основание чл. 25, ал. 1 и ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, предвижда, че разноските са само за сметка на молителя. Съгласно чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ „Агенцията отговаря за

вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.“

С решение № 10 от 29.09.2016 г. на КС по к. д. № 3/2016 г., докладчик съдията Т.Р., относно съобразяването на норми от закона – чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 161, ал. 1, пр. 3 ДОПК, с чл. 4, ал. 1 и чл. 19, ал. 2 КРБ, във връзка с въпроса за разпределение на разноски в полза на административните органи и юридически лица, които разполагат с възможността да бъдат защитавани от юрисконсулти за разлика от граждани и юридически лица, които не разполагат с юрисконсулти, КС е отхвърлил искането на омбудсмана на Република България като е посочено, че ...макар и несъвършено, дадено законодателно разрешение може да се възприеме като обществено оправдано и необходимо пред перспективата да няма изобщо такова“. Отговорността за разноски, както е посочено в същото решение на КС, „...По своята правна същност ... е обективна, безвиновна отговорност и не е отговорност за вреди, тъй като обхваща само направените разноски в съдебното производство. Изградена е върху разбирането за неоснователно предизвикан правен спор и е своеобразна санкция за това“.

Принципът за върховенство на закона в правовата държава – чл. 4, ал. 1 ГПК, допуска в доктрината потвърдително или корективно – ограничително или разширително тълкуване на дадена правна норма, но не и изключването ѝ от приложение само поради несъвършенството на законодателния подход. Възприемането му налага приложението на приета от законодателя норма като бъде издирен нейният смисъл, в който е обществено оправдана.

Изхождайки от това, БАС в настоящия му състав намира, че следва да отчете съотношението между нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 541 ГПК като специална към обща. С оглед противоречието в резултата от прилагането на двете норми, е необходимо съдът да извърши корективно тълкуване в смисъл, че разноските ще останат за сметка на молителя в случаите на законосъобразно, надлежно развито се съдебно производство пред съда – такова, при което е налице произтичаща от закона активна легитимация и правен интерес от обжалване на съответния административен и/или съдебен акт.

Предвид типичния охранителен характер на производството, което има за цел да съдейства на лицата, които имат интерес от вписване/заличаване на обстоятелства или от обявяване на актове, да постигнат последиците по чл. 7 - чл. 9 ЗТРРЮЛНЦ и, в което А.П.та няма статут на страна, упражняваща процесуални права в свой интерес, съдебното производство по подадената от този административен орган жалба е незаконосъобразно предизвикано. В този аспект, нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която препраща към правилата на ГПК и обвързва съда да присъди разноски, налага да бъде уважена претенцията на заявителя в регистърното производство спрямо административния орган. Въпреки задължителния спрямо А.П. характер на

съдебното решение по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ за отмяна на отказа на ДЛР, чрез подадената от този орган жалба производството, подчинено единствено на посочените в чл. 7 и чл. 9 ЗТРРЮЛНЦ цели, недопустимо е пренесен пред апелативния съд. Във връзка с това и въпреки, че е единствената страна в охранителното производство, заявителят в регистърното производство е бил принуден да извърши разноси за продължение в съдебна фаза, каквато е изключена от закона. Репарирането на тези разноси като съдебни е невъзможно, нито е оправдано да се извърши чрез иск по чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ по реда на ЗОДОВ. Поради това, извършената законодателна промяна с приемането на новата норма на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ се явява обществено оправдана, като съдът съобразно правомощията си, определени в чл. 117 КРБ и ЗСВ, е обвързан да я приложи. Предвид възникващото от охранителния характер на производството противоречие на тази норма с нормата на чл. 541 ГПК, при приложението ѝ следва да се съобрази изложеното по-горе корективно тълкуване и сторените от заявителя разноси във връзка развилото се пред апелативния съд недопустимо производство на основание чл. 78, ал. 4 ГПК следва да бъдат възложени в тежест на административния орган, чрез чиито действия неоснователно е предизвикано.

Предвид изложеното, във връзка с молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК БАС намира следното:

В подадения от Й.Е.М. чрез пълномощника – адв. В. Ф. отговор на въззивната жалба на АВп е поискано присъждането на сторени деловодни разноси в размер на 240 лв. – адвокатско възнаграждение по представения договор за правна помощ, заплатено съгласно представен списък по чл. 80 ГПК и приложената към него фактура с прикрепен касов бон.

С постановеното по делото определение № 211 от 15-ти ноември 2021 г. БАС е оставил въззивната жалба на АВп срещу Решение № 88 от 12.10.2021 г., постановено по т.д. № 202 12100900463 по описа на Бургаски окръжен съд, с което е отменен отказ № *** г. по заявление вх. № *** г. за вписване по партията на „Н.“ ЕООД, ЕИК ***0 прекратяването на дружеството и откриване на производство по ликвидация, с определен срок за ликвидация, като недопустима. Със същото определение съдът не е разгледал искането на Й.Е.М. присъждане на разноси. С оглед изхода на делото и наличието на доказателства за заплащането им, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 78, ал. 4 ГПК

Възражението на АВп по чл. 78, ал. 5 ГПК – за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 240 лв., е неоснователно, тъй като този размер е под минималния, посочен в чл. 9, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА определение № 211/15.11.2021 г. по в. т. д. № 263/2021 г. по описа на Бургаски апелативен съд, в частта относно разноските, като:

ОСЪЖДА А.П. да заплати на Й.Е.М. ЕГН *****, с адрес гр. Бургас, ж.к. „и.“, бл.*, вх.*, ет.*, ап.*, със съдебен адрес гр. Б., „М” № ***, офис , партер - Адвокатско дружество „Ф., Т.М.“, деловодни разноси в размер на 240 лв. (двеста и четиридесет лева)

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____